

عنوان مقاله:

کاربرد اکسیژن هایپرباریک (HBOT) در درمان زخم پای دیابتیک: یک مقاله مروری

محل انتشار:

فصلنامه پرستاری دیابت زابل، دوره 2، شماره 1 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

مهديه پودينه مقدم - کارشناسی ارشد آموزش پرستاری، عضو هییت علمی دانشگاه علوم پزشکی زابل

احمد نصیری - دکترای پرستاری، عضو هییت علمی دانشگاه علوم پزشکی بیرجند.

خدیجه مقدم - کارشناسی پرستاری، پرستار بخش همودیالیز بیمارستان امام رضا (ع) مشهد.

احمد مقرون - کارشناسی ارشد مدیریت پرستاری، بیمارستان قائم مشهد

خلاصه مقاله:

مقدمه و هدف: بیماری دیابت شیرین از معضلات مهم بهداشتی جامعه جهانی است که از شیوعی بین 5-8 درصد در نقاط مختلف ایران برخوردار است. مشکلات ناشی از زخم پای دیابتی یکی از جدی ترین عوارضی مزمن بیماری دیابت ملیتوسی است و یکی از عوارضی و علل اصلی قطع عضو در بیماران مبتلا به دیابت نیز به شمار میرود. از سوی دیگر در فرد دیابتی که دچار قطع عضو شده است میزان بقای سه ساله فقط 50 درصد است. اکسیژن پرفشار نوعی درمان علمی پزشکی است که در آن بیمار در یک محفظه بسته در معرض اکسیژن 100 درصد خالص در فشاری بالاتر از فشار دریا (1/4 اتمسفر و یا بالاتر) قرار می گیرد و اکسیژن خالص را به طور متناوب استنشاقی می نماید که سطوح اکسیژن بافت را بیشتر کرده و التیام زخم را افزایش میدهد. هدف از این مطالعه، مروری بر کاربرد اکسیژن هایپر باریک در درمان پای دیابتیک بود. مواد و روشها: مطالعه حاضر با جستجو به صورت مروری در متون موجود در پایگاه های اطلاعاتی فارسی شامل L. Google Scholars, EBSCO, Pub med, ProQuest. I& Iranmedex SID, Magiran Y: YY WY sle J. A. Les Hyperbaric OXygen Therapy and diabetic foot sle; als

انجام گردید. یافتهها: اکسیژن هایپرباریک با وجود منافی که برای درمان زخمهای دیابتیک دارد باعث افزایش سطح اکسیژن بافتی، التیام زخم به وسیله ی مکانیسمهای آنژیوژنز سنتز کلاژن، افزایش پاسخ فیبروبلاستها، رگ سازی مجدد و افزایش فعالیت ضد باکتریایی لکوسیتها یک سری عوارض جانبی نیز به دنبال دارد که برخی شامل مسمومیت با اکسیژن در مغز و ریه، باروتروماهایی در گوش میانی، میوپیا، تشنج و... میباشد که به منظور کاهش عوارض جانبی مانیتور کامل بیماران به وسیله ی پزشکان و پرستارانی که درمان با اکسیژن هایپرباریک را انجام می دهند توصیه می گردد. بحث و نتیجه گیری: از آنجاییکه نتایج نشان دادند که اکسیژن هایپر باریک ممکن است خطر آمپوتاسیونهای بزرگ را کاسته و میزان بهبودی بعد از یک سال را تسریع کند ولی باید در خصوص این درمان مطالعات بیشتری به صورت کارآزمایی های بالینی صورت گیرد تا با اطمینان و دقت بیشتری از درمان اکسیژن هایپر باریک به عنوان درمان استاندارد در درمان زخم پای دیابتیک بهره گرفت.

کلمات کلیدی:

اکسیژن هایپر باریک، پای دیابتیک، کاربرد، مرور

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/705231>

